HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והוי שואל עלייהו. תימה דהוה ליה למימר והוה לוה עלייהו ומה נאמר לפי מעשה קודם שהוציאם חייב להחזיר מותם מעות עצמם ולא מחריס הוה ש"מ דקרי ליה שואל אך מי יפסיד לומר כן דבפרק המפקיד (לקמן דף מג.) פריך מי נתנסו חייב

אלא כשנשתמש בהן אבל לא נשתמש בהן אם אבדו פטור לימא תיהוי תיובתא דרב יוסף [ו]**דאתמר שומר אבידה רבה אמר כש"ח רב יוסף אמר** [א]**כש"ש אמר לך רב יוסף בגניבה ואבידה דכ"ע לא פליגי דחייב כי פליגי באונסין דשואל ר"ט סבר שרו ליה**

כדרבה

רבנן לאשתמושי בגוייהו [ב]**והוה ליה שואל עלייהו ור"ע סבר לא שרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו א"ה לפיכך דאמר ר"ע למה לי א"א בשלמא בגניבה ואבידה הוא דפליגי היינו דקתני ר"ע אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ס"ד אמינא שומר שכר הוי כדרב יוסף ובגניבה ואבידה מחייב קא משמע לן לפיכך השתא דאמרת לא ישתמש בהן שומר שכר לא הוי ולא מחייב בגניבה ואבידה אלא אי אמרת בגניבה ואבידה דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי באונסין דשואל מאי לפיכך דרבי עקיבא הכי מבעי ליה למתנא ר"ע אומר לא ישתמש בהן ואנא ידענא דכיון דלא ישתמש בהן לאו שואל הוי ואינו חייב באחריותן** [ג]**לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון ולפיכך דרבי טרפון למה לי** [ד]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

מאי מהניא ליה לשתמש בהן הא לא שתמש בהן ואבד חייב ואי משום דקא מצטער מלמיחב לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון ולפיכך דרבי טרפון למה לי [ג]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

לפיכך דרבי טרפון [ה]**למה לי.** נראה לרבה לפיכך דר"ע אומרים לו ליכא הוכחה כרב יוסף[ו]: **לפיכך** דרבי טרפון [ה]**למה לי.** נראה לרבה לפיכך דר"ע אומרים לו ליכא הוכחה כרב יוסף[ו]:

מאי מהניא ליה לשתמש בהן הא לא שתמש בהן ואבד חייב ואי משום דקא מצטער מלמיחב לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון למה לי [ג]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו ור"ע סבר לא שרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו א"ה לפיכך דאמר ר"ע למה לי א"א בשלמא בגניבה ואבידה הוא דפליגי היינו דקתני ר"ע אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ס"ד אמינא שומר שכר הוי כדרב יוסף ובגניבה ואבידה מחייב קא משמע לן לפיכך השתא דאמרת לא ישתמש בהן שומר שכר לא הוי ולא מחייב בגניבה ואבידה אלא אי אמרת בגניבה ואבידה דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי באונסין דשואל מאי לפיכך דרבי עקיבא הכי מבעי ליה למתנא ר"ע אומר לא ישתמש בהן ואנא ידענא דכיון דלא ישתמש בהן לאו שואל הוי ואינו חייב באחריותן [ג]**לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון ולפיכך דרבי טרפון למה לי** [ד]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

מאי מהניא ליה לשתמש בהן הא לא שתמש בהן ואבד חייב ואי משום דקא מצטער מלמיחב לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון למה לי [ג]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו ור"ע סבר לא שרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו א"ה לפיכך דאמר ר"ע למה לי א"א בשלמא בגניבה ואבידה הוא דפליגי היינו דקתני ר"ע אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ס"ד אמינא שומר שכר הוי כדרב יוסף ובגניבה ואבידה מחייב קא משמע לן לפיכך השתא דאמרת לא ישתמש בהן שומר שכר לא הוי ולא מחייב בגניבה ואבידה אלא אי אמרת בגניבה ואבידה דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי באונסין דשואל מאי לפיכך דרבי עקיבא הכי מבעי ליה למתנא ר"ע אומר לא ישתמש בהן ואנא ידענא דכיון דלא ישתמש בהן לאו שואל הוי ואינו חייב באחריותן [ג]**לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון ולפיכך דרבי טרפון למה לי** [ד]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

שיבא עני בשעה שמתעסק בה לגורכה ואין סברת שיבא שומר שכר בעבור זה כיון דלא שכיח בשעה שהפקידה בניתו ואינו מתעסק בה פטיעה לחף לרב יוסף אינו פטור מלמיתב דפתח לעני שהרי מדם שלנוסו ניצים או שיש לו תפילין ברחובו וכי יפטר מכל המלות והא דלקמן (דף לח.) מוקי רבה קרא [ו] דוסבה תשיבה לגיעתו המשתמרת וקמ"ל דלא בעינן דעת בעלים כדמוקי רב יוסף בפרק הכונס (ב"ק דף נז. ושם) לרבה מוקי לה בשאינה משתמרת שמירה מעולה כמו בניתו ומייתי לחיה מינה דשומר חפיפה כשומר חנם הוי אין לחיה להלכה כרב יוסף לרבה גופיה הדר ביה כשמיבל ור' יוסף לקמ"ל דלא בעינן דעת בעלים ומוקי לה בגיגתו המשתמרת דהא בקרקע שור ושם כתיב ומודה רבה בבעלי חיים דהוי עלייהו שומר שכר לחנקטינהו נגדי בייתא וכשרוצה להניח לחיה לדבריו ולא ידע שיוציא דרב יוסף היה צריך לחתוך ולהעמיד בכפותים ועוד דוחק אחר להוי מוקי קרא לגיגתו שאינה משתמרת ומשמועינן קרא להוי שומר חנם ולרבה אית ליה מסקנא להוי שומר חנם דלא מצי הנאה לידו ועוד [ז] ר"ל לקמן ס"פ היכי דמי אי דלא מינטרה למר כדאית ליה מפשיעה ולמר כדאית ליה מגניבה ואבידה אמאי פטור ואי דמינטרה למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה וכו' ואלהי החומנין (לקמן דף פח: ושם) לחמר ר"ח יצבע אחבד המשכון ויטול מעותיו ר"ע אומר אחד המשכון אבדו מעותיו ומוקי מתני' דהלוהו על המשכון שומר שכר דלא כר"ח ומסיק דפליגי בשומר אבידה וקאמר לימא דרב יוסף תנאי היא ופרש"י דרבה ודלא תנאי היא דלא מצי סבר כר"ע אם כן מאמע דאין הלכה כרבה הוי וגם דאמרינן לא אתיא כוותיה וי"ל דרבה ודלא לאו תנאי היא ואפילו לר"ע משום מנוח לא הוי שומר שכר וטעמא דר"ע לחמר אחבד מעותיו כדאמרינן לחפילו בדלא שוי שיעור זוזי לא אחבד כל מעותיו דהוי כאילו פי' שאם יאחד המשכון שיאחבד מעותיו ור"ח לית ליה דאמרינן ואפילו שוי שיעור זוזי לא אחבד מעותיו אלא לרב יוסף כי נמי מוקי פלוגתייהו בדאמרינן לא קאי ר' אליעזר כוותיה לפי מה שאמרנה עתה בסמקנת מנוח על המשכון לשומר אחיבה שהוא פוטר את המלוה אחיבה אלמא לא הוי שומר שכר ומשני לחמי מלמיה דרב יוסף אפי' כר"ח ותדע דלא מצינו למימר דרבה לא מצי סבר כר"ע דהא בשמעתין משמע דכולהו סברי דרבה ולר"ע נמי הוי שומר חנם והא דתנן פרק שבועת הדיינין (שבועות דף מד. ושם) המלוה על המשכון ואחד המשכון שחייב אחיבה מה שאמשכון יפר על החוב אחיבה דרבה מצעיא לן לאוקמה בשאינה פשיעה דלא הוי היא אלא שומר חנם דמה שכנגד החוב מפקיד אפילו לא אחד בפשיעה מטעמא דשמואל ואין זה דוחק דה"ל כי צעי גמרא מעיקרא לאוקמה פלוגתא דר"ח ור' עקיבא דשמואל הו בדר' יצחק ולא היא מדאמר לשומר אחיבה צריך נמי לאוקמה מתני' דשבועות דמיחייב לשלם בשאינה פשיעה מה שאמשכון יפר על החוב בשאינה פשיעה דמטעם דשמואל הו דר' יצחק אין לחייב המלוה בשאינה המשכון אלא במה שכנגד החוב ואחדרבה מפ' החומנין (לקמן דף פב. ושם) יש להוכיח דהלכה כרבה דאי הלכה כרב יוסף אמאי מוקי גמרא אלא מחוורתא מתניתין דלא כר"ח לוקמה בעין מלוה לעיל למשכון דהוי שומר שכר אפי' לר"ח ופלוגתייהו בשומר אחיבה צריך למשכון אלא ודאי משום דהלכה כרבה ואין הלכה כרב יוסף ולדידיה לא מצי לאוקמה מתניתין כר"ח ועוד דאיכא מפרק המפקיד (לקמן דף מג. ושם) דרב נחמן סבר נאנסו לא אלמא ס"ל דבאנסה שומר חנם הוי אבל שומר אחיבה לעולם הוי שומר שכר שהרי אחיבה בפשיעה ואין לומר דהכא דהוי שומר אחיבה דעולם הוי שומר חנם ואין לומר דהכא דהוי שומר שכר משום דאיכא למימר דכשבידו היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר לא היא כיון דבשבידו היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר כרב נחמן ס"ל דאפילו משום שמירת אחיבה אין סברת שיבא לו דין שומר לחטו אם מוסיפין שכר לשומר יהיה לו דין שומר ועוד דקי"ל כרבה בר [ג] מסדא עניו ומחנה ולימא למימר דוקא בשלי לבבא בתרא כדמפרש בתשובות דרב נחמן דהא אמר פרק מי שאחזו (גיטין דף עד: ושם ד"ה הא) והא קי"ל כרבה ולא קאמר בהא דהוה משמע בהא ולא בשלי אחרינא דקאמר על רשב"ג ובפרק מי שהוליכוהו (עירובין דף נב:) נשמעתין להחזיק בדרך מתיישבת ההלכה יותר בשה שהלכה כרבה לגבי דרב יוסף בדפי' אם רש"י ובסדר תנאים ואמוראים פוסק דרבה ורב יוסף הלכה כרבה בר מסדא עניו ומחנה ולא רבותינו שון דבשאר דברים משמע הלכה כרבה

לפיכך דרבי טרפון [ה]**למה לי.** נראה לרבה לפיכך דר"ע משמועינן לחפוקי דרב יוסף משום דמותר להשתמש חייב אחד המשכון אבדו מעותיו ומוקי מתני' דהלוהו על המשכון שומר שכר ולא כר"ח ומסיק דפליגי בשומר אבידה וקאמר לימא דרב יוסף תנאי היא ופרש"י דרבה ודלא תנאי היא דלא מצי סבר כר"ע אם כן מאמע דאין הלכה כרבה הוי וגם דאמרינן לא אתיא כוותיה וי"ל דרבה ודלא לאו תנאי היא ואפילו לר"ע משום מנוח לא הוי שומר שכר וטעמא דר"ע לחמר אחבד מעותיו כדאמרינן לחפילו בדלא שוי שיעור זוזי לא אחבד כל מעותיו דהוי כאילו פי' שאם יאחד המשכון שיאחבד מעותיו ור"ח לית ליה דאמרינן ואפילו שוי שיעור זוזי לא אחבד מעותיו אלא לרב יוסף כי נמי מוקי פלוגתייהו בדאמרינן לא קאי ר' אליעזר כוותיה לפי מה שאמרנה עתה בסמקנת מנוח על המשכון לשומר אחיבה שהוא פוטר את המלוה אחיבה אלמא לא הוי שומר שכר ומשני לחמי מלמיה דרב יוסף אפי' כר"ח ותדע דלא מצינו למימר דרבה לא מצי סבר כר"ע דהא בשמעתין משמע דכולהו סברי דרבה ולר"ע נמי הוי שומר חנם והא דתנן פרק שבועת הדיינין (שבועות דף מד. ושם) המלוה על המשכון ואחד המשכון שחייב אחיבה מה שאמשכון יפר על החוב אחיבה דרבה מצעיא לן לאוקמה בשאינה פשיעה דלא הוי היא אלא שומר חנם דמה שכנגד החוב מפקיד אפילו לא אחד בפשיעה מטעמא דשמואל ואין זה דוחק דה"ל כי צעי גמרא מעיקרא לאוקמה פלוגתא דר"ח ור' עקיבא דשמואל הו בדר' יצחק ולא היא מדאמר לשומר אחיבה צריך נמי לאוקמה מתני' דשבועות דמיחייב לשלם בשאינה פשיעה דמטעם דשמואל הו דר' יצחק אין לחייב המלוה בשאינה המשכון אלא במה שכנגד החוב ואחדרבה מפ' החומנין (לקמן דף פב. ושם) יש להוכיח דהלכה כרבה דאי הלכה כרב יוסף אמאי מוקי גמרא אלא מחוורתא מתניתין דלא כר"ח לוקמה בעין מלוה לעיל למשכון דהוי שומר שכר אפי' לר"ח ופלוגתייהו בשומר אחיבה צריך למשכון אלא ודאי משום דהלכה כרבה ואין הלכה כרב יוסף ולדידיה לא מצי לאוקמה מתניתין כר"ח ועוד דאיכא מפרק המפקיד (לקמן דף מג. ושם) דרב נחמן סבר נאנסו לא אלמא ס"ל דבאנסה שומר חנם הוי אבל שומר אחיבה לעולם הוי שומר שכר והיינו כרבה דלרב יוסף הוי שומר ואין לומר דהכא דהוי שומר אחיבה דבלא היתר תשמיש הוי שומר שכר משום דהתם דהוו להו שומר ואחיבה משום הנאת היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר לא היא כיון דבשבידו היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר כרב נחמן ס"ל דאפילו משום שמירת אחיבה אין סברת שיבא לו דין שומר לחטו אם מוסיפין שכר לשומר יהיה לו דין שומר ועוד דקי"ל כרבה בר [ג] מסדא עניו ומחנה ולימא למימר דוקא בשלי לבבא בתרא כדמפרש בתשובות דרב נחמן דהא אמר פרק מי שאחזו (גיטין דף עד: ושם ד"ה הא) והא קי"ל כרבה ולא קאמר בהא דהוה משמע בהא ולא בשלי אחרינא דקאמר על רשב"ג ובפרק מי שהוליכוהו (עירובין דף נב:) נשמעתין להחזיק בדרך מתיישבת ההלכה יותר בשה שהלכה כרבה לגבי דרב יוסף בדפי' אם רש"י ובסדר תנאים ואמוראים פוסק דרבה ורב יוסף הלכה כרבה בר מסדא עניו ומחנה ולא רבותינו שון דבשאר דברים משמע הלכה כרבה

מי ליכא הוכחה כרב יוסף[ו]: **לפיכך** דרבי טרפון [ה]**למה לי.** נראה לרבה לפיכך דר"ע משמועינן לחפוקי דרב יוסף משום דמותר להשתמש חייב אחד המשכון אבדו מעותיו ומוקי מתני' דהלוהו על המשכון שומר שכר ולא כר"ח ומסיק דפליגי בשומר אבידה וקאמר לימא דרב יוסף תנאי היא ופרש"י דרבה ודלא תנאי היא דלא מצי סבר כר"ע אם כן מאמע דאין הלכה כרבה הוי וגם דאמרינן לא אתיא כוותיה וי"ל דרבה ודלא לאו תנאי היא ואפילו לר"ע משום מנוח לא הוי שומר שכר וטעמא דר"ע לחמר אחבד מעותיו כדאמרינן לחפילו בדלא שוי שיעור זוזי לא אחבד כל מעותיו דהוי כאילו פי' שאם יאחד המשכון שיאחבד מעותיו ור"ח לית ליה דאמרינן ואפילו שוי שיעור זוזי לא אחבד מעותיו אלא לרב יוסף כי נמי מוקי פלוגתייהו בדאמרינן לא קאי ר' אליעזר כוותיה לפי מה שאמרנה עתה בסמקנת מנוח על המשכון לשומר אחיבה שהוא פוטר את המלוה אחיבה אלמא לא הוי שומר שכר ומשני לחמי מלמיה דרב יוסף אפי' כר"ח ותדע דלא מצינו למימר דרבה לא מצי סבר כר"ע דהא בשמעתין משמע דכולהו סברי דרבה ולר"ע נמי הוי שומר חנם והא דתנן פרק שבועת הדיינין (שבועות דף מד. ושם) המלוה על המשכון ואחד המשכון שחייב אחיבה מה שאמשכון יפר על החוב אחיבה דרבה מצעיא לן לאוקמה בשאינה פשיעה דלא הוי היא אלא שומר חנם דמה שכנגד החוב מפקיד אפילו לא אחד בפשיעה מטעמא דשמואל ואין זה דוחק דה"ל כי צעי גמרא מעיקרא לאוקמה פלוגתא דר"ח ור' עקיבא דשמואל הו בדר' יצחק ולא היא מדאמר לשומר אחיבה צריך נמי לאוקמה מתני' דשבועות דמיחייב לשלם בשאינה פשיעה דמטעם דשמואל הו דר' יצחק אין לחייב המלוה בשאינה המשכון אלא במה שכנגד החוב ואחדרבה מפ' החומנין (לקמן דף פב. ושם) יש להוכיח דהלכה כרבה דאי הלכה כרב יוסף אמאי מוקי גמרא אלא מחוורתא מתניתין דלא כר"ח לוקמה בעין מלוה לעיל למשכון דהוי שומר שכר אפי' לר"ח ופלוגתייהו בשומר אחיבה צריך למשכון אלא ודאי משום דהלכה כרבה ואין הלכה כרב יוסף ולדידיה לא מצי לאוקמה מתניתין כר"ח ועוד דאיכא מפרק המפקיד (לקמן דף מג. ושם) דרב נחמן סבר נאנסו לא אלמא ס"ל דבאנסה שומר חנם הוי אבל שומר אחיבה לעולם הוי שומר שכר והיינו כרבה דלרב יוסף הוי שומר ואין לומר דהכא דהוי שומר אחיבה דבלא היתר תשמיש הוי שומר שכר משום דהתם דהוו להו שומר ואחיבה משום הנאת היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר לא היא כיון דבשבידו היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר כרב נחמן ס"ל דאפילו משום שמירת אחיבה אין סברת שיבא לו דין שומר לחטו אם מוסיפין שכר לשומר יהיה לו דין שומר ועוד דקי"ל כרבה בר [ג] מסדא עניו ומחנה ולימא למימר דוקא בשלי לבבא בתרא כדמפרש בתשובות דרב נחמן דהא אמר פרק מי שאחזו (גיטין דף עד: ושם ד"ה הא) והא קי"ל כרבה ולא קאמר בהא דהוה משמע בהא ולא בשלי אחרינא דקאמר על רשב"ג ובפרק מי שהוליכוהו (עירובין דף נב:) נשמעתין להחזיק בדרך מתיישבת ההלכה יותר בשה שהלכה כרבה לגבי דרב יוסף בדפי' אם רש"י ובסדר תנאים ואמוראים פוסק דרבה ורב יוסף הלכה כרבה בר מסדא עניו ומחנה ולא רבותינו שון דבשאר דברים משמע הלכה כרבה

מאי מהניא ליה לשתמש בהן הא לא שתמש בהן ואבד חייב ואי משום דקא מצטער מלמיחב לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון למה לי [ג]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו ור"ע סבר לא שרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו א"ה לפיכך דאמר ר"ע למה לי א"א בשלמא בגניבה ואבידה הוא דפליגי היינו דקתני ר"ע אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ס"ד אמינא שומר שכר הוי כדרב יוסף ובגניבה ואבידה מחייב קא משמע לן לפיכך השתא דאמרת לא ישתמש בהן שומר שכר לא הוי ולא מחייב בגניבה ואבידה אלא אי אמרת בגניבה ואבידה דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי באונסין דשואל מאי לפיכך דרבי עקיבא הכי מבעי ליה למתנא ר"ע אומר לא ישתמש בהן ואנא ידענא דכיון דלא ישתמש בהן לאו שואל הוי ואינו חייב באחריותן [ג]**לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון ולפיכך דרבי טרפון למה לי** [ד]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו ור"ע סבר לא שרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו א"ה לפיכך דאמר ר"ע למה לי א"א בשלמא בגניבה ואבידה הוא דפליגי היינו דקתני ר"ע אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ס"ד אמינא שומר שכר הוי כדרב יוסף ובגניבה ואבידה מחייב קא משמע לן לפיכך השתא דאמרת לא ישתמש בהן שומר שכר לא הוי ולא מחייב בגניבה ואבידה אלא אי אמרת בגניבה ואבידה דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי באונסין דשואל מאי לפיכך דרבי עקיבא הכי מבעי ליה למתנא ר"ע אומר לא ישתמש בהן ואנא ידענא דכיון דלא ישתמש בהן לאו שואל הוי ואינו חייב באחריותן [ג]**לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון ולפיכך דרבי טרפון למה לי** [ד]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

שיבא עני בשעה שמתעסק בה לגורכה ואין סברת שיבא שומר שכר בעבור זה כיון דלא שכיח בשעה שהפקידה בניתו ואינו מתעסק בה פטיעה לחף לרב יוסף אינו פטור מלמיתב דפתח לעני שהרי מדם שלנוסו ניצים או שיש לו תפילין ברחובו וכי יפטר מכל המלות והא דלקמן (דף לח.) מוקי רבה קרא [ו] דוסבה תשיבה לגיעתו המשתמרת וקמ"ל דלא בעינן דעת בעלים כדמוקי רב יוסף בפרק הכונס (ב"ק דף נז. ושם) לרבה מוקי לה בשאינה משתמרת שמירה מעולה כמו בניתו ומייתי לחיה מינה דשומר חפיפה כשומר חנם הוי אין לחיה להלכה כרב יוסף לרבה גופיה הדר ביה כשמיבל ור' יוסף לקמ"ל דלא בעינן דעת בעלים ומוקי לה בגיגתו המשתמרת דהא בקרקע שור ושם כתיב ומודה רבה בבעלי חיים דהוי עלייהו שומר שכר לחנקטינהו נגדי בייתא וכשרוצה להניח לחיה לדבריו ולא ידע שיוציא דרב יוסף היה צריך לחתוך ולהעמיד בכפותים ועוד דוחק אחר להוי מוקי קרא לגיגתו שאינה משתמרת ומשמועינן קרא להוי שומר חנם ולרבה אית ליה מסקנא להוי שומר חנם דלא מצי הנאה לידו ועוד [ז] ר"ל לקמן ס"פ היכי דמי אי דלא מינטרה למר כדאית ליה מפשיעה ולמר כדאית ליה מגניבה ואבידה אמאי פטור ואי דמינטרה למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה וכו' ואלהי החומנין (לקמן דף פח: ושם) לחמר ר"ח יצבע אחבד המשכון ויטול מעותיו ר"ע אומר אחד המשכון אבדו מעותיו ומוקי מתני' דהלוהו על המשכון שומר שכר דלא כר"ח ומסיק דפליגי בשומר אבידה וקאמר לימא דרב יוסף תנאי היא ופרש"י דרבה ודלא תנאי היא דלא מצי סבר כר"ע אם כן מאמע דאין הלכה כרבה הוי וגם דאמרינן לא אתיא כוותיה וי"ל דרבה ודלא לאו תנאי היא ואפילו לר"ע משום מנוח לא הוי שומר שכר וטעמא דר"ע לחמר אחבד מעותיו כדאמרינן לחפילו בדלא שוי שיעור זוזי לא אחבד כל מעותיו דהוי כאילו פי' שאם יאחד המשכון שיאחבד מעותיו ור"ח לית ליה דאמרינן ואפילו שוי שיעור זוזי לא אחבד מעותיו אלא לרב יוסף כי נמי מוקי פלוגתייהו בדאמרינן לא קאי ר' אליעזר כוותיה לפי מה שאמרנה עתה בסמקנת מנוח על המשכון לשומר אחיבה שהוא פוטר את המלוה אחיבה אלמא לא הוי שומר שכר ומשני לחמי מלמיה דרב יוסף אפי' כר"ח ותדע דלא מצינו למימר דרבה לא מצי סבר כר"ע דהא בשמעתין משמע דכולהו סברי דרבה ולר"ע נמי הוי שומר חנם והא דתנן פרק שבועת הדיינין (שבועות דף מד. ושם) המלוה על המשכון ואחד המשכון שחייב אחיבה מה שאמשכון יפר על החוב אחיבה דרבה מצעיא לן לאוקמה בשאינה פשיעה דלא הוי היא אלא שומר חנם דמה שכנגד החוב מפקיד אפילו לא אחד בפשיעה מטעמא דשמואל ואין זה דוחק דה"ל כי צעי גמרא מעיקרא לאוקמה פלוגתא דר"ח ור' עקיבא דשמואל הו בדר' יצחק ולא היא מדאמר לשומר אחיבה צריך נמי לאוקמה מתני' דשבועות דמיחייב לשלם בשאינה פשיעה דמטעם דשמואל הו דר' יצחק אין לחייב המלוה בשאינה המשכון אלא במה שכנגד החוב ואחדרבה מפ' החומנין (לקמן דף פב. ושם) יש להוכיח דהלכה כרבה דאי הלכה כרב יוסף אמאי מוקי גמרא אלא מחוורתא מתניתין דלא כר"ח לוקמה בעין מלוה לעיל למשכון דהוי שומר שכר אפי' לר"ח ופלוגתייהו בשומר אחיבה צריך למשכון אלא ודאי משום דהלכה כרבה ואין הלכה כרב יוסף ולדידיה לא מצי לאוקמה מתניתין כר"ח ועוד דאיכא מפרק המפקיד (לקמן דף מג. ושם) דרב נחמן סבר נאנסו לא אלמא ס"ל דבאנסה שומר חנם הוי אבל שומר אחיבה לעולם הוי שומר שכר והיינו כרבה דלרב יוסף הוי שומר ואין לומר דהכא דהוי שומר אחיבה דבלא היתר תשמיש הוי שומר שכר משום דהתם דהוו להו שומר ואחיבה משום הנאת היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר לא היא כיון דבשבידו היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר כרב נחמן ס"ל דאפילו משום שמירת אחיבה אין סברת שיבא לו דין שומר לחטו אם מוסיפין שכר לשומר יהיה לו דין שומר ועוד דקי"ל כרבה בר [ג] מסדא עניו ומחנה ולימא למימר דוקא בשלי לבבא בתרא כדמפרש בתשובות דרב נחמן דהא אמר פרק מי שאחזו (גיטין דף עד: ושם ד"ה הא) והא קי"ל כרבה ולא קאמר בהא דהוה משמע בהא ולא בשלי אחרינא דקאמר על רשב"ג ובפרק מי שהוליכוהו (עירובין דף נב:) נשמעתין להחזיק בדרך מתיישבת ההלכה יותר בשה שהלכה כרבה לגבי דרב יוסף בדפי' אם רש"י ובסדר תנאים ואמוראים פוסק דרבה ורב יוסף הלכה כרבה בר מסדא עניו ומחנה ולא רבותינו שון דבשאר דברים משמע הלכה כרבה

מי ליכא הוכחה כרב יוסף[ו]: **לפיכך** דרבי טרפון [ה]**למה לי.** נראה לרבה לפיכך דר"ע משמועינן לחפוקי דרב יוסף משום דמותר להשתמש חייב אחד המשכון אבדו מעותיו ומוקי מתני' דהלוהו על המשכון שומר שכר ולא כר"ח ומסיק דפליגי בשומר אבידה וקאמר לימא דרב יוסף תנאי היא ופרש"י דרבה ודלא תנאי היא דלא מצי סבר כר"ע אם כן מאמע דאין הלכה כרבה הוי וגם דאמרינן לא אתיא כוותיה וי"ל דרבה ודלא לאו תנאי היא ואפילו לר"ע משום מנוח לא הוי שומר שכר וטעמא דר"ע לחמר אחבד מעותיו כדאמרינן לחפילו בדלא שוי שיעור זוזי לא אחבד כל מעותיו דהוי כאילו פי' שאם יאחד המשכון שיאחבד מעותיו ור"ח לית ליה דאמרינן ואפילו שוי שיעור זוזי לא אחבד מעותיו אלא לרב יוסף כי נמי מוקי פלוגתייהו בדאמרינן לא קאי ר' אליעזר כוותיה לפי מה שאמרנה עתה בסמקנת מנוח על המשכון לשומר אחיבה שהוא פוטר את המלוה אחיבה אלמא לא הוי שומר שכר ומשני לחמי מלמיה דרב יוסף אפי' כר"ח ותדע דלא מצינו למימר דרבה לא מצי סבר כר"ע דהא בשמעתין משמע דכולהו סברי דרבה ולר"ע נמי הוי שומר חנם והא דתנן פרק שבועת הדיינין (שבועות דף מד. ושם) המלוה על המשכון ואחד המשכון שחייב אחיבה מה שאמשכון יפר על החוב אחיבה דרבה מצעיא לן לאוקמה בשאינה פשיעה דלא הוי היא אלא שומר חנם דמה שכנגד החוב מפקיד אפילו לא אחד בפשיעה מטעמא דשמואל ואין זה דוחק דה"ל כי צעי גמרא מעיקרא לאוקמה פלוגתא דר"ח ור' עקיבא דשמואל הו בדר' יצחק ולא היא מדאמר לשומר אחיבה צריך נמי לאוקמה מתני' דשבועות דמיחייב לשלם בשאינה פשיעה דמטעם דשמואל הו דר' יצחק אין לחייב המלוה בשאינה המשכון אלא במה שכנגד החוב ואחדרבה מפ' החומנין (לקמן דף פב. ושם) יש להוכיח דהלכה כרבה דאי הלכה כרב יוסף אמאי מוקי גמרא אלא מחוורתא מתניתין דלא כר"ח לוקמה בעין מלוה לעיל למשכון דהוי שומר שכר אפי' לר"ח ופלוגתייהו בשומר אחיבה צריך למשכון אלא ודאי משום דהלכה כרבה ואין הלכה כרב יוסף ולדידיה לא מצי לאוקמה מתניתין כר"ח ועוד דאיכא מפרק המפקיד (לקמן דף מג. ושם) דרב נחמן סבר נאנסו לא אלמא ס"ל דבאנסה שומר חנם הוי אבל שומר אחיבה לעולם הוי שומר שכר והיינו כרבה דלרב יוסף הוי שומר ואין לומר דהכא דהוי שומר אחיבה דבלא היתר תשמיש הוי שומר שכר משום דהתם דהוו להו שומר ואחיבה משום הנאת היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר לא היא כיון דבשבידו היתר תשמיש לבד לא הוי אלא שומר שכר כרב נחמן ס"ל דאפילו משום שמירת אחיבה אין סברת שיבא לו דין שומר לחטו אם מוסיפין שכר לשומר יהיה לו דין שומר ועוד דקי"ל כרבה בר [ג] מסדא עניו ומחנה ולימא למימר דוקא בשלי לבבא בתרא כדמפרש בתשובות דרב נחמן דהא אמר פרק מי שאחזו (גיטין דף עד: ושם ד"ה הא) והא קי"ל כרבה ולא קאמר בהא דהוה משמע בהא ולא בשלי אחרינא דקאמר על רשב"ג ובפרק מי שהוליכוהו (עירובין דף נב:) נשמעתין להחזיק בדרך מתיישבת ההלכה יותר בשה שהלכה כרבה לגבי דרב יוסף בדפי' אם רש"י ובסדר תנאים ואמוראים פוסק דרבה ורב יוסף הלכה כרבה בר מסדא עניו ומחנה ולא רבותינו שון דבשאר דברים משמע הלכה כרבה

מאי מהניא ליה לשתמש בהן הא לא שתמש בהן ואבד חייב ואי משום דקא מצטער מלמיחב לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון למה לי [ג]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו ור"ע סבר לא שרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו א"ה לפיכך דאמר ר"ע למה לי א"א בשלמא בגניבה ואבידה הוא דפליגי היינו דקתני ר"ע אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ס"ד אמינא שומר שכר הוי כדרב יוסף ובגניבה ואבידה מחייב קא משמע לן לפיכך השתא דאמרת לא ישתמש בהן שומר שכר לא הוי ולא מחייב בגניבה ואבידה אלא אי אמרת בגניבה ואבידה דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי באונסין דשואל מאי לפיכך דרבי עקיבא הכי מבעי ליה למתנא ר"ע אומר לא ישתמש בהן ואנא ידענא דכיון דלא ישתמש בהן לאו שואל הוי ואינו חייב באחריותן [ג]**לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון ולפיכך דרבי טרפון למה לי** [ד]**הכי קאמר כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני**

כדרבה

**רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו ור"ע סבר לא שרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו הלכך לא הוי שואל עלייהו א"ה לפיכך דאמר ר"ע למה לי א"א בשלמא בגניבה ואבידה הוא דפליגי היינו דקתני ר"ע אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ס"ד אמינא שומר שכר הוי כדרב יוסף ובגניבה ואבידה מחייב קא משמע לן לפיכ